

SLOVENSKI NAROD.

Isbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 16 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru dne 25. maja 1887.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Dalje.)

Oporekal se je vsem slovenskim jezikom značaj sodnega jezika, sicer ne bi bilo treba poljskemu in češkemu tega značaja vindicirati po naredbah, in po postavi hrvatski jezik v Dalmaciji za sodni jezik proglašati.

Če bi bil hotel tudi postavodajalec slovanskim jezikom ta značaj oporekati, bil bi namesto v „deželi navadni“ ali „kaki izmej pri sodišči navadnih“ in mesto splošno „sodni jezik“ rekel „nemški jezik“.

Ker pa tega ni storil, je po mojem mnenju pravo, da so vsi v Avstriji nahajajoči se in tu ali tam v deželi navadni jeziki sodni jeziki. — Torej še treba ni sklicevati se na §. 19. tem. zak., če se hoče dokazati pravico slovenskega jezika. Pred seboj imam staro, postopanje pred administrativnimi oblastmi uravnujočo postavo, katera je tudi slovensko tiskana.

Pomenljivo je, da je ta postava podpisana od cesarja Jožefa. (Čujte! čujte! na desni.) Ta postava je bila ravno 4 mesece po občnem sodnem redu dne 1. septembra 1781 izdana. Na to, da je podpisana ravno od cesarja Jožefa, naj se blagovolijo ozirati gospodje tovariši s Koroškega, kateri sede tudi v deželnem zboru in so člani postavodajnega factorja dežele, — jaz jim to zato priporočam, ker oni še danes zabranjujejo, da bi se deželni zakonik na Koroškem za slovensko ljudstvo izdajal tudi v slovenskem jeziku. (Čujte! čujte! na desni. Poslanec Ghon: Občine same tega neso hotele! Klici na desni: katere? Poslanec Ghon: Koroške slovenske občine! Poslanec dr. Trojan: Je torej treba imeti več pameti, kakor občine. Postavodaja! Deželni zbor!)

Kakor je torej občni sodni red pri sodnih oblastih slovenskemu jeziku vrata odprl v urade, tako je to storila ta postava pri administrativnih oblastih. Pa v kljub tej stari pravici slovenskega jezika, in čeravno se je slovenščina že pred več kakor sto leti dopuščala pri sodiščih in administrativnih gosposkah, kako se ji še danes upirajo v uradih!

Ni še dolgo, da se je celo na Kranjskem, kjer nekda Slovencev mleko in med teče, slovenskim ulogam le milost skazovala, da so se vsprejemale, reševale so se nemški. V svojo žalost čitam v javnem listu o najnovjšem času, da se na Dolenjskem, v okrožji novomeškem zopet začnajo slovenske uloge nemški reševati. (Čujte! čujte! na desni.) Zadnji čas so se z Dolenjskega nekateri sodniki višje vrste premestili in videti je, kakor da bi bilo slovensko uradovanje le na ramah teh mož slonelo, ker komaj so Dolenjsko zapustili, že gre nemško uradovanje zopet v klasje. (Čujte! čujte! na desni.)

Silno se še upirajo slovenskim ulogam po vseh drugih deželah, kjer Slovenci prebivajo. Take uloge se puste ležati, kakor sitne uloge, ne da bi težave delale, ampak hoče se stranki nekako namigniti, da bi bilo boljše, če bi bila nemški ali italijanski prosila. (Čujte! čujte! na desni.)

Da bi se pa ustneno in v slovenskem jeziku storjene prošnje pri sodišči tudi slovensko zapisovale, dogodi se celo na Kranjskem le sem ter tja. Obžalovanja je vredno, da se na pr. pričevanja ne zapisujejo v jeziku prič, — neslišano pa je, da stranke celo prisega polagajo v jeziku njim neznanim. (Čujte! čujte! na desni.)

Dovolite mi, da Vam v dokaz svojih trditvev le zmiraj po jedem slučaj navedem, čeravno jih imam na kupe. — V Korminu na Primorskem se je dogodilo leta 1885, da je morala stranka, večča samo slovenskega jezika, govoriti na italijansko prisego; mej priseganjem loti se navzočnih smeh, stranka je morda kako neumno besedo izrekla, katera je mišice navzočnih na smeh razdražila. (Čujte! čujte! na desni.)

Kako se to ujema s svetostjo in slovesnostjo dejanja, to, prosim gospode, naj si sami predočijo. Ta slučaj se je sicer vis. pravosodnemu ministru prijavil v peticiji nekega tamošnjega društva s 18. avgusta 1886. v kateri so tudi pritožbe o drugih neprilikah glede jezika.

Na Koroškem še danes prisegajo stranke, katere le slovenski znajo, po nemških prisežnih oblikah. (Čujte! čujte! na desni.) Prisegovalcem se le pove, o čem je govor. Kdo jim to pove, bom pozneje razpravljaj.

Državna pravdnštva v Celji, Ljubljani in No-

vemestu imajo ukaz, obtožnice ulagati v onem deželnem jeziku, katerega govori obdolženec pri zaslišanji. Naravno bi bilo, da bi se ta ukaz dal tudi vsem drugim državnim pravdnštvom v slovenskih pokrajinah. Pa celo izmej imenovanih treh ne more ono v Celji zadostovati, čeravno ima, kakor se mi zdi, dobro voljo in sposobnost zato, in to zato, ker preiskovalni sodnik zapisnik v nemškem jeziku sestavi.

Samovolji katerega si bodi adjunkta je torej prepuščeno, da ta ministerski ukaz paralizira. Da pri takem postopanju obdolženec stoji nasproti nerazumljeni obtožbi, da ne razume razprave in govorov, ki se o njem vrše, da mora poslušati nerazumljeno sodbo, tako da bi bilo ravna isto, če bi se na mesto njega kako strašilo na obtožno klop postavilo, (Čujte! čujte! in Tako je! na desni), je preveč znano, da bi bilo treba to podrobneje razpravljati.

In glejte gospoda moja, zastopnik mestne skupine Celjske se vrača v to visoko zbornico oborožen s peticijo nemškega društva v Celji, katere vsebina je, da bi se odpravil ministerski ukaz, ki pravi, da v Celjskem okrožji se lahko sprejmo tudi taki za porotnike, če so sicer sposobni, ki le slovenski znajo. Ta ukaz, ki velja za okrožje, v katerem živi poleg 40.000 v Mariboru in še jeden par mestih naseljenih Nemcev, desetkratno število, 400.000 Slovencev, naj bi se po mnenju te peticije odpravil! Tej insinuaciji bode že peticijski odsek, to upam, primerno rešilo dal.

Peticija pravi, da ni pričakovati prave razsodbe, če tudi le deloma porotnik ne ume razprave. Res! Toda glede na omenjeno razmerje narodnosti bi bilo pričakovati, da bi se pred vsem prosilo za to, da se najprvo oni, ki so le nemščine zmožni, od porotništva odpravijo, — (Prav dobro! na desni) in to bi najpreje gospoda zadelo, kateri je imel prvi v budgetni debati besedo, — zadelo bi cenjenega gospoda poslanca vit. Carnetija, — oprostite, da to opomnim, pa ta gospod nam je očital, da iščemo dobičke na škodo nemštva. Ta gospod, ki popolnoma nič slovenski ne zna, bi ne bil več porotnik v Celji; on bi več ne sodil v pravnih, ki spadajo pred porotnike, v pravnih zaradi umora in drugih težavnih pravnih ne da bi

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Osemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Jezik se jej je zapletal; a oče jo je zopet upokojil stopivši k njej ter roko položivši jej na ramo; nepotrno je čakal, kaj poveče ter skušal z vprašanjem jej pomoči: „Česa si se nadejala, draga moja? Ali si kaj drugega nameravala?“

Tako osrčena povedala mu je, o veselem potovanju, čegar bi rada ne opustila. Razložila mu je vso pot, naštela sopotnike in sopotnica, ter mu je kar očitno priznala, da bi se tega izleta silno rada udeležila. Vedno pa se je močno varovala omeniti mu pravi razlog.

„Ali Ludvika z vami potuje?“ vprašal je gospod Vaughan, ves zamišljen zopet po sobi gori in doli hodeč.

„Da, potuje.“

„In Henrik?“ pristavil je obotavljaje se; „ali tudi Henrik misli z vami potovati?“

„Ne,“ odgovorila je Mabel žalostno, vest jo je pekla, kajti vedela je prav dobro, da nikdo ni bil Henrika k izletu povabil.

„Kaj bi ti zelo rada ž njimi potovala?“

„Seveda,“ rekla je Mabel pomišljuje se; in z razdraženimi živci je tu stala ter vele listke krvomočenelu (geranium) odbirala, čakajoč očine odločitve.

Nje zadeva je bila v dobrih rokah. Gospod Vaughan ni imel toli srca, da bi jo bil v nje nadah prevaral; rajši se je sam odpovedal nadi. Po kratkem pomolku je rekel: „No, dobro, drago dete, stori, kar ti je ljubo. Samo nadejam se, da bodeš tekom poletja našla toliko časa, da teto Margerito vsaj za malo časa obišeš. Kako bi bilo, ko bi ti teti odgovorila ter jej naznanila, da v juliji ali pa v avgustu prideš?“

Mabel mu je obljubila. Ker je bila stvar poravnana, hitel je gospod Vaughan, ker se mu je močno mudilo, zopet v svojo kupčijsko opravilnico.

Mabel se je stojé ozirala za njim, ko je prek malega vrta korakal, ozirala se je za blagim, ljubim

očetom, ki jej ničesa ni mogel odreči. Kako se mu je zahvaljevala ter ga blagovale! Nje stari oče, ves v skrbeh, s sklonenim životom in senčnatim čelom, tako je vest Mabeli šepetala. Ali je bila tudi vredna njegovega blagoslova?

Res svobodno lahko voli. Dovolil jej je iti, kader in kamor hoče. Njegova roka je nikakor ne ustavlja, njegova ljubezen je odpravila vsakatero oviro nadejane se sreče, — vsakatero oviro razen jedne. V tem jej je v prsih nestrpno trkala nadležna misel, svečan klic urival se je njenemu sluhu. Ali naj tujemu, nepovoljnemu gostu odpre?

Vprašanje je rešil nenadni prihod Ludvike, ki se je bodoče svatovščine in bodočega potovanja neizmerno veselila. Nje gladki jezik je kmalu spodrinil in odpravil sestri vsakatero resnobno misel. Presojala je razna draga oblačila, katera si je Mabel za spomlad napravila. H kratu se duri napravne sobe odpro in v njih se prikaže oseba kaj visokega in debelega života na glas kričeč: „Oh! tu ste? Cecilia mi je odprla in šla sem drzno kar gori, ne da bi čakala povabila. Oh, Mabel! Kako lep slovik! Kar naravnost iz Pariza, kaj ne? In to je obleka za pot? Za senco temnejša nego je Viktori-

umel zagovor obtoženca ali izpovedbe prič (Čujte, čujte! na desni), opirajoč se jedino na kratke opazke predsednika, katere, češ, da so ponovilo tega, kar so zaslišanci govorili. (Prav res! na desni.) V tej peticiji se tudi trdi da je ministerska uredba agitacijsko sredstvo (Čujte! čujte! na desni), iz sodne dvorane napraviti hoče torišče za jezikovna in narodna prizadevanja. (Smeh na desni.) Jaz pa nisem te vere, da je ta uredba agitacijsko sredstvo, pač pa da ta peticija je tako sredstvo (Tako je! na desni) z namenom pri porotnih sodbah v tiskovnih zadevah v Celji politično strast vzdržati in ohraniti. (Živahno pritrdjevanje na desni.) Dobro je, da se je ta peticija po predlogu izročitelja v celem obsegu dotiskala stenografičnemu zapisniku (Veselost na desni), da bodo naši potomci lahko od besede čitali, kako je hotela stranka, ki pravi, da je liberalna, izvajati v istini liberalne postave. (Pritrdjevanje na desni.)

Ker sem se povodom te peticije dotaknil porotnih sodišč, naj mi bode dovoljeno, da o njih nekoliko besed spregovorim.

Slovenci smo Nj. prevzvišenost voditelju pravosodnega ministerstva hvaležni, da je po zadnjih imenovanjih za deželno sodišče v Trstu in okrožno sodišče v Rovinji omogočil, da pri teh sodnih dvorih ne bode treba obravnavati s tolmači v navadnih sodbah, kadar sodijo sodniki iz poklica. Tolmači ostali pa bodo za porotna sodišča. V Celovci, Trstu, Gorici in Rovinji bodo slovenski obtoženci in slovenske priče, kakor doslej tako še nadalje imeli sodnike, katerih ne bodo umeli.

Pri takih razmerah je umevno, da je celo naidušenemu privržencu porotnih sodišč, če je Slovenec, težavno potegniti se za to svobodno pridobitev, če vidi da po njej njegovo ljudstvo na svojih narodnih pravicah škodo trpi. Naj tu še omenim samo na sebi malenkostnega, simptomatično pa važnega slučaja. Pri zadnjem porotnem zasedanju v Gorici se je prigodilo, da je predsednik porotnega sodišča, — bil je to prezident okrožnega sodišča sam, kateri mimogrede rekoč jezika prevladujoče večine prebivalstva svojega okrožja ne razumni, in ga še manj govori ali piše, pri prečitani porotnikov Slovence okaral, ker je svojo navzočnost namesto po italijanski ali nemški, po slovenski izjavil in ga tako v pričo soprotnikov osobno žalil.

Če mora Slovenec prestajati tudi še osobno žaljenje, kedar svojo narodnost obstane, je naravno, da postaja porotniški posel za Slovence tudi še nasproti soprotnikom in sodišču težaven.

Ne boljši kakor s strankami, ravna se pri nas z občinami in občinskimi predstojniki. Tudi tu, dovolite mi, da omenim samo jeden slučaj, kateri se je po javnih listih razpravjal.

Neka občina na Pohorju na Štajerskem je prosila dotično okrajno sodišče, da bi jej to dopisovalo slovenski in je utemeljila to prošnjo s tem, da občinski predstojnik nemški ne zna in da mora dolgo pot narediti, da si da raztolmačiti nemški dopis. — Sodišče je na to odgovorilo, da take želje občine zanj ne morejo biti merodajne. — Ko torej na neki dopis sodišča občina ni hitro odgovorila, pritožilo se je sodišče na okrajno glavarstvo in to je odredilo naglo rešitev pod globo 20 gl.

jina, a kaj lepo opravljena, kaj ne, Ludvika? In hrusta gospa Vanekarjeva spustila se je upehana in usopljena na naslonjač.

„Odložite plašč in usedite se k odprtemu oknu,“ rekla je Mabel opazivši, kako razburjena in razgreta je došla obiskovalka.

„Ne, ne, hvala lepa, pustite me tu sedeti,“ odvrnila je gospa, vzela je ponujano mahalce iz Mabelinih rok ter si z njim močno sapo delala. „Oh, kako so ljubki,“ opazila je, ko je pohlepno ogledovala dragi svilnati obleki, ki sta ravno od krojača prišli ter na zofnem naslonilu viseli. „Vender ta zelena boja dobi rada madeže, rudeča boja pa je zelo bleđa, a vsekakor se bode kaj lepo podajala. Nečimernost čez nečimernost!“ nadaljevala je prav po gledališko ter je ob jednem močno vzdihovala, ker jej je sape zmanjkovalo. „Kaj bi gospod Dudley ž njegovim zaničevanjem vsega lišpa porekel, ko bi vso to razstavo lepih umetnostij, kot navadno pravi, videl.“

Mabel jo je brzo pogledala, ko je gospa Vanekarjeva nje prijateljico imenovala; a dolgi jezik blebetavke ni treboval nje pogleda, kajti srčno je nadaljevala. „Jaz pravim,“ zaklicala je, „kar sem danes zjutraj že Viktoriji rekla, jaz bi skoro rada,

(Čujte! čujte! na desni.) — to je marljivost, kakor se na korist slovenskemu jeziku pri političnih gosposkah ne nahaja.

Mi pripoznavamo odkrito, da justična uprava skrbi, da bi te in druge neprilike v pravosodji odpravila in pozdravljam kakor korak na boljši, da so nedavno izišla slovenske tiskovine za sodno postopanje. — Jaz bi le pridejal prošnjo, da bi se justična uprava tudi potegnila za te tiskovine; — ona pa bode prišla na ono mržnjo glede teh tiskovin, katera nahaja korak za korakom sploh proti slovenskemu uradovanju. Ona bode celo na nekem mestu, od koder bi se bilo tega najmanj nadejati, našla neko obotavljanje z naročenjem teh tiskovin in s tem jih v porabo vzeti.

Ker je tudi državni zaklad interesiran — državna tiskarna je s tiskovinami nekoliko stroškov imela — naj bode to še bolj visoki vladi v spodbudo, da si za tiskovine kaj prizadeva. Jaz bi rad še neko nedostanost tukaj omenil, katera celo najbolj sposobne in voljne sodnike zadržuje v slovenskem urapovanju

Če vkljub mnogim zaprekam vender slovenske razsodbe pridejo na nadsodišče, to razsodi nemški in pošlje razsodbo I. instanci, da jo ta izda v obeh jezicih. Pred vsem bi se lahko vprašalo, zakaj tudi nemški, ko se že naprej ve, da so stranke zadovoljne s samo slovensko razsodbo. Toda to je stvar manje važnosti, ker težava, ki nastane, zadeno le diurnista, ki ima razsodbo prepisati. Drugače je s slovensko prestavo, — ta zadene sodnika in če se pomisli, da so razsodbe višjih instanc večkrat obširne in težavne, tedaj je to neopravičeno obremenjenje sodnika I. instance.

Treba je velike trdnosti v prepričanji, če se kdo temu delu rad podvrže, — s časom se ga pa marsikdo naveliča in razsodi nemški, da mu ni treba občutiti to kakor nekako kaznen zato, da je slovenski razsodil. (Prav res! na desni.)

Če pri nadsodišču ni mogoče slovenski razsoditi, — to ne bodem preiskaval, — naj se prestava oskrbi po lastnih organih in naj se izda v obliki odpravka v zmislu §. 211 sodn. instruk., podpisana od predsednika nadsodišča in predstojnika ekspedita. Taka prestava in tak odpravek je postaven, vsako drugo postopanje nepostavno.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. junija.

Drugim sekcijским načelnikom v naučnem ministerstvu imenovan je titularni sekcijški načelnik ministerski svetnik vitez Hermann, kateri ni posebno naklonjen Slovanom.

Nedavno so bili trije ministri odlikovani z visocimi redi. Sedaj je pa cesar odlikoval še trgovskega ministra marquisa Bacquehema z redom železne krone I. vrste. Bacquehem je še le jedno leto minister, pa je že v tem času dvakrat odlikovan. Odkar ministruje, imenovan je namreč tajnim svetnikom. Odlikovanja ministrov dokazujejo, da ima krona zaupanje v sedanjo vlado.

Kakor pišejo „Narodne Novine“, se Slovaki ne bodo udeležili volitev za ogerski državni zbor. Mi pasivnost obžalujemo, ker z mirnim čakanjem bodo Slovaki javaljne kaj dosegli. Ko bi se udele-

da bi gospod Dudley ne potoval z nami. Ne morem reči, da bi bil imeniten dobiček naše družbi. Je tak stoik, — cynik mislila sem,“ pristavila je po kratkem prestanku, ko je bila zameno besed opazila.

Mabel se je v stran obrnila in smehljala; smijala se pa ni zameni besed, temveč gospe Vanekarjeve želji, da bi se Dudley izključil iz potovanja, katero je bil sam sprožil in kateremu se je bila gospa s hčerjo nepovabljenca urinila.

„Kaj je Dudley cynik?“ rekla je Ludvika vsa raztresena. „Mabel, koliko si pa De Tronu dala za te cvetke?“

„Cynik je gotovo,“ rekla je gospa Vanekarjeva odgovarjaje na prvo vprašanje. „Jaz ne poznam njemu primernejšega imena. Slišali ste, kako je oni večer v vaši hiši psoval in grdil vsakega in vse; oni dan sem ga našla pri Earlu. Kako je tam grajal Novojorčane! Da je toli Yankeev mej možimi in da se ženske z nošo toli pačijo. Čutila sem v sebi poklic, povem vam, da sem jih zagovarjala, tudi se mi je še precej posrečilo. Vsekakor sem ga ugnala, da je molčal — to me je tolažilo.“

„Treba vam je bilo pač velikega zaklada besed, gospa Vanekarjeva, da ste toli slabo stvar zmagonosno zagovarjali,“ rekla je Mabel z vedenjem

žili volitev, bi se narodna zavest bolj vzbudila in to bi mnogo koristilo, če bi tudi ne zmagali. Ogerski Slovani se itak ne bodo drugače mogli braniti oholim Madjarjem, kakor če se vse nemadjarške stranke zjedinijo in začno skupno borbo proti Madjarom.

„Narodni Listy“ priporočajo na Hrvatskem živečim Čehom, da naj pri prihodnjih volitvah nikar rok križem ne držé, ampak v prid slovanstvu podpirajo opozicijo. Do sedaj se Čehi na Hrvatskem za politiko neso dosti brigali. — Bode li ban kandidoval kje za deželni zbor, še ni odločeno. Vse stranke že močno agitujejo. Opozicija bode, kakor se kaže, pridobila nekaj mandatov v Slavoniji, kjer so do sedaj bili voljeni le vladni pristaši.

Vnanje države.

Bolgarsko veliko sebranje snide se še ta mesec. V kratkem se bode objavil dotični ukaz. Po deželi vlada nekda nevolja proti sedanji vladi Okrog Trnovega narod neče plačevati davkov. Več kmetov je bežalo v gore. Pa tudi drugod se kaže velika nevolja, zlasti pa v Plovdivu in Varni. Regent Živkov odpotoval je v Varno, Mutkurov pa v Plovdiv. Skušala bodeta potolažiti razdraženo prebivalstvo.

Ruski državni senat se je izrekel, na naj se transkaspjska železnica podaljša skozi Boharo do Samarkanda.

„Kreuzzeitung“ je zvedela, da se bodo odnosi mej Rusijo in Nemčijo v kratkem zboljšali in je celo mogoče, da se zopet snidejo trije cesarji. Ta nemški list misli, da bode k zboljšanju odnosajev mej Rusijo in Nemčijo mnogo pripomogla preemba vlade na Francoskem. Rouvierovo ministerstvo ne bode gojilo sovraštva proti Nemčiji. Ko bi se tudi sedanje francosko ministerstvo dolgo ne obdržalo, vender po mnenji „Kreuzzeitunge“ ni verjetno, da bi prišel na krmlino Clémenceau ali se pa povrnil Boulanger. Slednjemu se je baje že namignilo, da bi izstopil iz aktivne službe.

Turški sultan je bivšemu velicemu vezirju in ministru notranjih zadev Edhem paši naročil, da ga bode zastopal pri petdesetletnici vladanja angleške kraljice. — Vest, da so poslali Ghazi-Osmana pašo v prognanstvo, ni istinita, ampak prognali so le nekega sultanovega adjutanta, kateremu je tudi ime Osman. — Anglija in Turčija sta se sporazumeli, da slednja prvej odstopi za zmiraj otok Cyper. Ta otok so 1878. l. zaseli Angleži po sporazumenju s Turčijo, ravno tako, kakor Avstrija Bosno in Hercegovino vsled Berolinske pogodbe. Takoj je bilo jasno, da Angleži mislijo za stalno ostati na Cypru. Ker so v Carigradu spoznali, da je ta otok za Turčijo izgubljen, bodo se sedaj mu definitivno odpovedali.

Grška zbornica je vsprejela zakon o dotaciji prestolonasledniku. Opozicija bi bila rada stvar zavlekla, toda ni šlo. Glasovanja so opozicijski poslanci neso udeležili.

Francoski vojni minister ponudil je generalu Boulangeru poveljništvo jednega voja. Slednji je pa zahteval nekaj mesecev počitka, predno prevzame kako poveljstvo.

V italijanski zbornici je vojni minister zagovarjal vladno afriško politiko. Kaj vse misli vlada storiti, pa še ni mogel povedati. Absinuje Italija ne misli prisvojiti, toda mora utrditi si trgovino ob Rudečem morji. Crispi se je pa izjavil, da sedanja vlada ne bode poklicala vojakov iz Afrike, to naj bode storila druga vlada.

Izgredi delavcev v Belgiji še neso končani. Okrog Monsa se zbirajo delavci v velikem številu. Večkrat so jih morali razganjati vojaki. Policija je zasačila mnogo dinamita.

Ruski minister bogočastja in nauka Gossler potuje po Poznanjskem. Namen temu potovanju je, prepričati se, kako kaj napreduje germanizacija v teh krajih, in kaj še treba, da se ponemčijo Poljaki.

in besedami kažo, da bi rada Dudleyovo oostrost opravičevala.

„Slaba stvar!“ zaklicala je gospa Vanekarjeva. „Vi, Mabel, vi tedaj vlečete z mojim lordom Dudleyem brez razločka in brez izjem? No, slišala sem, da ste njegova učenka.“

„Jaz ne govorim o družbi sploh,“ rekla je Mabel, „temuč le, da izveden in olikan mož, kot je Dudley, ne bode lahko z velikim veseljem gledal neumnih žensk in bedakastih gizdalinov.“

„Koliko izmej nas pa jih je izjel? Niti mene — če prav sem jaz bila mej srečnimi prisotnimi, — niti vas, draga moja,“ pristavila je s tihim smehljanjem. „Tudi vas je opletal toli dobro kot nas druge. No, le se pogledujte toli debelo, pristavila je videvši, da je Mabel nagloma boje spreminjala in oči pobesnela. „Nekako mora plačati globo, kdor je bila nečestitost slavljenja krasotica v tej dobi. Ker je razdal gospoda Dudleya, tega čmernega starega samca, vam nikdar nemo ničesar očitati, zložiti pač ne smete, celo ne, ko bi bil vsemu svetu velik velenje, da ve kaj še vse.“

(Dalje prih.)

Kakor se poroča, pruska vlada pripravlja nove zakone za pomemčenje poljskega prebivalstva.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Dalje)

Pri obravnavi o raznih računskih sklepih oglašuje g. Zelen in opominja, da je že l. 1884 on svetoval, naj se plemenska živina ne prodaja več po dražbi, nego razdeli mej umne kmetovalce in živinorejce. Čudi se torej, da se njegov predlog ni izvršil. Deželni poslanec g. notar Kersnik izjavlja, da je bil pri dotičnem občnem zboru prisoten, vsprejel se je pa predlog g. Zelena le kot resolucija, ne kot določno stavljen predlog.

Društveni tajnik Pirc naglašuje, da se plemenska živina, katera se kupuje iz podpor, ki jih daje kmetijsko ministerstvo, primeroma drago kupuje na Štajerskem, kajti kupuje se že premirana živina, katero je posestnik zavezan vsaj jedno leto imeti v svoji posesti, sicer pa, ako jo proda, vrtni dobljeno premijo. In premijo mora plačati seveda kupovalec, to je kmetijska družba. Zato velja plemenska goveda na Štajerskem najmanj po 150 do 160 gld., kar je pa vendar še ceneje, nego v Švici, kjer je živina po 300 do 400 gld. Po naročilu kmetijskega ministerstva izključuje se kupljena živina za polovico cene na dražbi in seveda, kdor več ponudi, jo dobi. Da bi se bil storil kak sklep, naj se deli iz subvencijskih denarjev nakupljena živina zastonj, to govorniku pač ni znano, sploh pa je določilo ministerstvo dražbo in pri tem bode moralo ostati. G. Schrei izraža željo, naj bi se nakupovale le telice. Potem se odobri računski sklep in proračun. Vrše se volitve, o katerih smo že poročali. Za pregledovalca računov izvolita se po nasvetu g. Kersnika Karol Žagar in Josip Lavrenčič.

V imenu centralnega odbora poroča potem cesarski svetnik g. Murnik o prenapredbi društvenih pravil. Ta sklep storil je lansko leto občni zbor, ali samo v tem zmislu, naj se pravila prenarede v omih oddelkih, ki se tičejo pravic in dolžnosti udov, delokroga podružnic in notranje družbine uredbe. Ko je centralni odbor o tem razpravljal in so bile dotične premembe nasvetovane, pokazala pa se je potreba, da se premene pravila časa in sedanjim okolščinam primerno, torej v večini paragrafov, za kar pa centralni odbor ni imel od občnega zbora pooblastila. Zato se je v centralnem odboru sklenilo nasvetovati občnemu zboru, naj pooblasti centralni odbor, da predloži prihodnjemu občnemu zboru sedanjim razmeram primerno prenapredjena pravila v obravnavo in sklepanje. Gospoda Zelen in Borštnik želita, naj bi se prenapredjena pravila priobčila poprej v „Kmetovalci.“ Cesarski svetnik g. Murnik odgovarja, da je že v zmislu §. 37. sedanjih pravil treba pri občnem zboru skieneno prenapredbo pravil vsaj 14 dni pred novim občnim zborom objaviti, kar se bode seveda i drugo leto zgodilo.

Predsednik grof Thurn izjavlja, da se bode želji gospodov ne le ustreglo po pravilih, nego da se bodo podružnicam in posamičnim udom prenapredjena pravila doposlala tudi šest tednov in dva meseca prej. Želeti je le, da bi se pravila dobro obravnavala in potem stavili pravi nasveti. Govornik (grof Thurn), je izdelal načrt novih pravil, a ne ve, je li pravo zadel. Mogoče je, da je tu in tam kaka dobra misel, ali treba je, da se zdaj, ko se imajo pravila spremeniti skoz in skoz, da se vse dobro premisli in pretrese in da posebno podružnice v večjih sejah pravila natanko obravnavajo in potem centralnemu odboru stavijo svoje nasvete.

Potem se sprejme nasvet centralnega odbora jednoglasno.

Društveni tajnik g. Pirc potem nasvetuje v imenu centralnega odbora nekatera odlikovanja. Na Kranjskem nedostaje nam faktorja, ki bi po vzglednem kmetovanju najbolj deloval za poyzdigo in na predek raznih strok kmetijstva, to je veleposestva, ki bi kakor na Češkem svoja posestva vzgledno obdelavalo. Faktor pa, ki mnogo v Kranjski v tej zadevi upliva, so šolski vrti in o tej zadevi morejo jako mnogo storiti učitelji, se ve da le, ako nahajajo pri občini, pri županu za to potrebno podporo. V tej zadevi se zadnji čas s šolskimi vrti res odlikujeta, ponašati se smeta Logatec in Gorje in za to gre zasluga gg. učiteljema Vojtehu Ribnikarju in Janku Žirovniku in županoma gg. Jakobu Muleju in Jakobu Žumru. Tem štirim gospodom naj prizna občni zbor pohvalne diplome. (Dalje prih.)

Domače stvari.

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek v 7. dan junija 1887. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila prvosedstva. 2. Finančnega odseka poročilo: a) o prodaji mestne njive parc. št. 70 na Spodnjih Poljanah; b) o prošnji predstojništva Tinovske župne cerkve, da mestni magistrat kot cerkveni patron primeren donesek dá za novo cerkveno zastavo in baldakin; c) o računskih zaključkih mestne klavnice za 1886. leto; č) o p. kritiji popravnih in vzdrževalnih stroškov za velike realke poslopje 1886. leta; d) o pogojih prodaje kompleksa 5 oral 445 □ sežnjev mestnega sveta, ležečega okolo deželne prisilne delavnice, kranjski deželi. 3. Stavbinskega odseka poročilo: a) o ulogi društva za gradnjo delavskih stanovališč; b) o določitvi stavbinskih črt pri Jelenovi hiši na vogalu Resljeve in sv. Petra ceste; c) o določitvi stavbinske črte ob cesti na Rožnik. — Potem tajna seja.

(Konfiskacija.) Zadnje številko „Slov. Gospodarja“ zaplenilo je c. l. okrajno glavarstvo, kakor vidimo iz došlega nam drugega natisa zaradi dopisa „Iz Ptujkega olaja“.

(Umrla) je danes ob 1/2 12. uri dopoldne baronica Evelina Lazzarini, sestra Smeledniškega graščaka barona Lazzarinija, 40 let stara, po 11 dnevem bolehanji. Ranjka je bila jako blaga dama in velika dobrotnica revnih in zapuščenih. Pri vseh dobrodelnih društvih bila je ne le podpornica, temveč je tudi dejansko delila dobrote na vse strani. Reveži ohranili jej bodo gotovo hvaležen spomin in obžalovali, da je tako izredna dobrotnica njih, ki je takorekoč vse svoje življenje posvetila dobrotelnosti, tako rano umrla. Blag jej spomin!

(Vabilo na „Sokolov večer“) dne 9. junija 1887 v prostorih Ljubljanske čitalnice svira vojaška godba c. kr. mešpolka baron Kuhn št. 17, sodeluje iz posebne vajnosti oddelek čitalniških gg. pevcev. — Zač. ob 8. uri zvečer. — Vspored: 1. Herlitze — Vesela koračnica. — 2. Rossini — Ouvertura iz opere „Taucred“. — 3. Grüneke — „Soldatenstreiche“, valček. — 4. Petje. — 5. Lilienberg — „Idylle“. — 6. Ziehrer — „Pffiff“, polka français. — 7. Rossini — Cavatina iz opere Barbir Sevilski. — 8. Petje. — 9. Strauss — „Anina“, polka mazurka. — 10. Neubauer — „Za vsacega nekaj“, potpourri. — 11. Lecocq — Ouvertura iz operete „Angot“. — 12. Kaulich — „Na planinah“, valček. — 13. Petje. — 14. Kral — Reminiscenc iz operete Bocaccio. — 15. Gleisner — Adela, polka. — Ustopnina za ude prosta, ne udje plačajo 20 kr. za osobo. Odbor.

(Dramatičnega društva predstava na Vrhniki) bode se vršila v nedeljo dne 19. junija t. l. Igrala se bode poleg „Ponesrečene glavne skušnje“ in „Popolne žene“ burka „Ne kliči vraga!“ Začetek predstavi je točno ob 8 uri. — Sedeži se dobivajo pri g. Gabr. Jelovšku za čitalnične ude po 80 kr., za neude po 1 gld. — Ustop v dvorano za ude 30 kr., za neude 50 kr. Moralen in gmoten uspeh pri lanskem gostovanju zagotavlja nam polno bišo tudi letos. — Slovenske predstave prenehajo potem do meseca avgusta, ker žele tako razni čitalnični odbori, pri katerih bode igralno osobje dramatičnega društva letos še gostovalo. V avgustu potujejo igralci v Gornji Grad na Štajersko ter prirede spojeni z gg. pevci Kamniškega pevskega zbora „Lira“ tam veliko besedo. Potem sodelujejo v Idriji ob priliki odkritja spomenske plošče pokojnemu knezoškofu Wolfu. V oktobru a. novembra zaključijo svoje letošnje potovanje s Trstom, kjer se imajo po dogovoru Tržaških domoljubov gg. Dolenca, Kržeta, Grebena itd. z dramatičnega društva režiserjem g. Borštnikom za prvo poskušnjo vršiti letos tri predstave. Vse predprave prevzeli so slavni odbori slovenskih Tržaških društev pod načelnštvom gosp. Dolenca. Slovenski Taliji pričinja se daniti tudi na obalnih Jadrarskega morja!

(Prememba v posesti.) Graščino Mirno, nekdanj Vesteneckovo lastnino, sodnijsko cenjeno na 126.000 gld., kupila je danes na javni dražbi gospa J. Hočevnar s Krškega za 45.000 gld.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za okraj brdski) je imela dne 2. junija t. l. svoj drugi občni zbor v Lukovici. V odbor so se volili za predsednika č. g. Janez Toman, častni kantonik in dekan Moravski, za podpredsednika g. Janko Kersnik, za tajnika g. Ivan Vrhovnik in g.

J. Janežič za blagajnika. Novih udov je pristopilo 32. Mlada podružnica je doposlala do sedaj glavnemu odboru 239 gld. Floreat!

(Na Verdu pri Vrhniki) bil je včeraj jako vesel dan. Tombola tamošnji požarni brambori na korist privabila je jako mnogo občinstva. Prišle so požarne brambe iz Logatca, z Vrhnike, iz Horjula, iz Borovnice in iz Preserja, iz Ljubljane poleg nekaterih gostov še 18 „kolésarjev“ — tako je narod biciklistom pogodil slovensko ime — in pa seveda tudi vojaška godba, ki je skrbela za muzikalni del zabave in si svojim sviranjem stekla mnogokratno živahno odobravanje. Oder, kjer se je vršila tombola, bil je prav lično okrašen, isto tako bile so sosedne hiše v trobojnicah in cesarskih zastavah. Tombola, obsezajoča 20 lepih dobitkov, bila je prav zanimiva, po tomboli pa se je pričela prosta zabava. Oder spremenil se je hipoma v plesišče, na katerem so se pari vrtili do pozne ure, sviranje godbe vrstilo se je s petjem vrlih Verdskih ognjegascsev, ki so nam peli par jako krepkih zborov, v obče pa pokazali, da so izvrstno organizovani in izvežbani. Sploh je bil nastop vseh požarnih brambor popolnem ugoden, neprijetno pa nam je bilo Vrhniske požarne brambe nemško velenje. Naj bi vendar že Vrhniski ognjegasci popustili staro trmo, ki nikakor ni umestna in učeli slovensko velenje, da ob enakih prilikah ne bodo oni sami — neprijetna izjema.

(Razglas na pravem mestu.) Ker so se zaradi tako zvanega „zašranjanja“ svatov dne 24. maja t. l. v Biatni Brezovci obžalovanja vredni dogodjaji vršili, tako da je c. kr. žandarmerija orožje rabiti morala, je slav. c. kr. okrajno glavarstvo za Ljubljansko okolico izdalo hvale in posnemanja vredne razglas, da se „zašranjanje“ v prihodnje v vsem okraji ostro prepove. Vsak tak prestop se ima takoj objaviti c. kr. okrajnemu glavarstvu in bo na podlagi cesarskega ukaza z dne 20. aprila 1854. l. ostro kaznovan. Želeti bi le bilo, da bi tudi druga okr. glavarstva tako postopala in tako zabarjala mnogo žalostnih nasledkov, kateri so deželi in narodu v nečast.

(Akademično društvo „Hrvatska“ v Gradci) priredi dne 13. t. m. v „Hotel Daniel“ svečanost v proslavo imendne svojega prvega častnega člana dr. Antona Starčeviča.

(Savinjsko učiteljsko društvo) priredi svoj občni zbor dne 16. t. m. ob 2. uri popoldne na Vranskem. Vspored: 1. Zapisnik. 2. Volitev novega odbora. 3. Uplačevanje letnine. 4. Prostovoljno predavanje. 5. Nasveti. K mnogobrojni udeležitvi vabi najljubnejše odbor.

(Iz Trebnjega) se nam piše dne 5. junija: Ravnokar ob 3. uri 12 minut popoldne precejšen potres. Mer mu je bila od jugovzhoda proti severozapadu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ormož 6. junija. Pri današnji volitvi v skupini kmetijskih občin v okrajni zastop voljeni jednoglasno narodni kandidati.

Praga 6. junija. Grof Henrik Clam-Martinic nenadoma umrl.

(Henrik Jaroslav Clam-Martinic porodil se je dne 15. junija 1826. Po dovršenih pravoslovnih študijah stopil je za Stadion v državno službo, bil 1853 namestniški svetnik v Budi, 1856 deželni predsednik v Zahodni Galiciji. L. 1859 izstopil je iz državne službe in bil 1860. l. poklican v pomnoženi državni zbor, kjer je takoj zavzel jedno izmed prvih mest, kajti večina izbrala si ga je poročevalcem in kot tak je svoje nazore o preustroju Avstrije izrazil v oktoberski diplomi. Ko je potem nastopil Schmerling, prestopil je Martinic v opozicijo in bil vodja feudalne stranke. L. 1862 izstopil je iz državnega zbora, v češkem deželnem zboru pa je še ostal. Ko so 1879 Čehi popustili svojo pasivno politiko, pišel je tudi Clam Martinic zopet v državni zbor, kjer je bil takorekoč fakični vodja „Češkega kluba“, kateremu bode pokojnika prerana smrt nenadomestljiva izguba. Uredn.)

Carigrad 6. junija. Izvestje Reuterjevo: Pogodba o zvezi turških in srbskih železnice podpisana. Posebna komisija bode razsodila vse mej Hirsch-em in Porto obstoječe diferencije.

Javna zahvala.

Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradci so se podarili nadalje sledeči darovi: visoki deželni zbor štirski blagovolil je dovoliti 150 gld.; g. Miha Vošnjak, deželni in državni poslanec v Celju, podaril je 15 gld.; g. Andrej Komel pl. Sočeban-

ski, major v pokoji v Gradci, 10 gld.; g. Valentin Krisper, veleposestnik v Ratečah, papirja za 10 gld.; g. Andrej Einspieler, profesor in deželni poslanec v Celovci, 5 gld.; g. Fr. Bradaška, gimn. ravnatelj v pokoji v Gradci, 1 gld. Za te blage darove izreka podpisani odbor vsem navedenim iskreno zahvalo in jih prosi, da mu tudi za naprej svojo blagodušnost obranijo.

V Gradci, dne 5. junija 1887.

Za odbor:

Dr. Greg. Krek, vseučilišni profesor, l. r.,
predsednik.

Janko Bezjak, cand. prof., l. r.,
tajnik.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristoi „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj za izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-51)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

5. junija.

Pri **nemci**: Hilber, Braun, Vather, Breisad, Epstew z Dunaja. — Dauba iz Prage. — Tutzenthaler iz Budimpešte. — Dr. Roblek iz Belovara. — Matschek iz Beljaka. — Cukjati od St. Gottharda. — Rohrmann iz Kranja. — Gorischek iz Trate. — Grandi iz Trsta.

Pri **avstrijci**: Bamberg iz Berolina. — Schwartz z Berolina. — Gründler iz Bozena. — Schlisser iz Pizna. — Vogl, Silbernagl iz Gradca. — Petroschnigg, Sket, Selland iz Celovca. — Cerny iz Kočevja. — Dr. Pfeiffer s Krškega.

Pri **bavarskem dvoru**: Tetičkovič s Ptuja. — Stragybočki iz Kočevja. — Rottmayer iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Veluogna, Malin z Dunaja. — Golob iz Zagreba. — Blagne iz St. Jurija. — Murn iz Ljubljane. — Scharon z Reke.

Poštne zveze.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovec** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.
Iz **Polhovca gradca in Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. junija.	7. zjutraj	735.62 mm.	17.2° C	brevz.	obl.	12.10 mm.
	2. pop.	736.10 mm.	18.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737.42 mm.	12.2° C	sl. zah.	jas.	
5. junija.	7. zjutraj	738.25 mm.	10.4° C	brevz.	megla	
	2. pop.	736.04 mm.	23.8° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.54 mm.	17.4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 15.9° in 17.2°, za 1.7° in 0.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.85	gld. 81.85
Srebrna renta	83	83
Zlata renta	112.95	112.95
5% marcna renta	97.10	97.25
Akcije narodne banke	886	886
Kreditne akcije	287.20	288.20
London	127	126.95
Srebro		
Napol.	10.08	10.07 1/2
C kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.32 1/2	62.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%		102
Ogerska papirna renta 5%		88
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		126
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		100
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		100
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	106
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		232

Diurnista

vsprejme takoj glavni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani. (417)

Glasovir,

dobro obranjen, je po nizki ceni na prodaj. — Natančneje se poižve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (420)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 1. junija 1887.

Terbiž-Ljubljana				Ljubljana-Terbiž					
Postaje		Osobni vlaki		Postaje		Osobni vlaki			
		1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred			1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred		
Terbiž	odh.	4.00	1.10	6.20	Ljubljana, juž. žel.	odh.	6.35	11.40	6.25
Rateče-Bela Peč		4.16	1.30	6.36	Ljubljana, Rud. žel.		6.39	11.45	6.29
Kranjska Gora		4.30	1.46	6.49	Vižmarje		6.48	11.55	6.38
Dovje		4.56	2.19	7.14	Medvode		6.59	12.07	6.49
Jesenice		5.16	2.42	7.34	Loka		7.12	12.21	7.02
Javornik		5.22	2.49	7.40	Kranj		7.26	12.37	7.16
Lesce-Bled		5.41	3.16	8.07	Sv. Jošt (m. p.)		7.32	12.43	7.21
Radovljica (m. p.)		5.50	3.23	8.14	Podnart-Kropa		7.45	12.56	7.33
Podnart-Kropa		6.08	3.43	8.36	Radovljica (m. p.)		8.02	1.14	7.50
Sv. Jošt (m. p.)		6.20	3.56	8.49	Lesce-Bled		8.11	1.24	7.58
Kranj		6.27	4.03	8.56	Javornik		8.29	1.46	8.15
Loka		6.44	4.20	9.13	Jesenice		8.39	1.57	8.28
Medvode		7.00	4.34	9.28	Dovje		8.56	2.18	8.40
Vižmarje		7.12	4.46	9.41	Kranjska Gora		9.21	2.48	9.04
Ljubljana, Rud. žel.	prih.	7.21	4.55	9.50	Rateče-Bela Peč		9.37	3.03	9.18
Ljubljana, juž. žel.		7.25	5.00	9.55	Terbiž	prih.	9.55	3.20	9.33
		zjutraj	popoldne	zvečer.			dopoludne	popoldne	zvečer.

Poslano.

(7-21)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE KISLINE

GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISLINE

poznate kas najboljše okrepljujoče piče,

I kas izkušani lek proti trajnom kašlju pljučevine I želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

P. n. občinstvu priporočam svojo zalogo sledečega blaga po najnižjih cenah, in sicer:

žagance in plohe smerekove, jelkove, borove in mecesnove vsake mere in vrste, drva 24", 30", 38" dolga, opeko za zid in streho, pesek za zidanje in apno ugašeno, dolomit-pesek za posipanje i. t. d. (39-2)

Z odličnim spoštovanjem

IVAN PETERCA.

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE

LE HOUBLON

Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

Vsem gospodom prijateljem in znancem, od katerih se nesem mogel posloviti osobno, klišem tem potom presrčno:

„Na zdravje!“

V Ljubljani, dne 1. junija 1887.

(418) **Vekoslav Ravnikar.**

Vsprejem takoj dobro izurjenega 18—24 let starega

komi

v svojo prodajalnico z mešanju blagom. P. nudbe direktno.
Vipava, dne 3. junija 1887.

(415-1) **Andrej Ditrich.**

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani cen.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljične in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbhan Smakova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojnjce. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih velja poštnina
za posamični nevezani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroči skupno
najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79-20)

„NARODNI TISKARNI“

Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-90)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.